

अथ दोषमाह भदनरत्ने सुमन्तः 'पिता यस्य तु नाधानं कथं
 पुत्रस्तु कारयेत्। अग्निहोत्रेऽधिकारोऽस्ति शङ्खस्य वचनं यद्येति'
 नाधानं कर्तव्यमर्थः एतदाज्ञायामेवेति हेमाद्रिः यत्तु 'पितुः
 सत्यस्य तु ज्ञाने नादधीत कदाचनेति' तत्सत्यधिकारे ज्ञेयम्।
 एवं स्मृतिसूत्रयोरानुष्ठानाकारणे प्रत्यवायश्रवणादाधानं
 नित्यमेव। एतेन कलिवज्येषु आदित्यपुराणेऽग्निहो-
 त्रस्योत्कीर्तनदर्शनेन गौडानां तदनाचरणमनाचार
 एव स्मृतितः पुराणस्य दुर्बलतया स्मृतिविहिताधानस्य
 बाधकत्वायोगात् 'नैवानाहितान्निर्नि येतेति' श्रुतेः
 सव्यंप्रेक्षया बलवत्त्वाच्च। तेन स्मृत्युक्तात्पूर्वमप्या-
 धानं कर्तव्यमिति प्रतीयते व्यक्तं भविष्यति चैतदुपरिष्ठात्।
 आधानस्वरूपदिकम् आश्र० श्रौ० सू० नारायणीयवृत्त्यो-
 र्दर्शितं यथा 'अग्न्याधेयप्रभृतीत्याह वैतानिकानि' सू० १२।
 अग्न्याधेयप्रभृतिरादिरूपक्रमो येषां तान्यग्न्याधेयप्रभृ-
 तीनि अग्निहोत्रादीनि कर्माणि, आधानं कर्तव्यं कर्त्त-
 व्यानोत्यर्थः। तत्र हेतुमाह, वैतानिकानीति। वितानेषु
 भवानि वैतानिकानि, वितानसाध्यानीत्यर्थः। वितानशब्दो-
 ऽस्मिन् सूत्रे भावसाधनोऽग्नोनां विस्तारवाची, पूर्वस्मिन्-
 स्वधिकरणसाधनोऽग्निहोत्रादिकर्मवचनः। एतदुक्तं
 भवति, गार्हपत्यादिभिरग्निभिः साध्यानि औतानि क-
 र्माणि, अग्नयस्त्वाधानसाध्याः, तस्मादाधानप्रभृतित्वं
 सिद्धं औतानां कर्मणाम्। बलवचनं सर्वश्रौतपरिग्रहार्थं
 सर्वाणि औतान्याधानादूर्द्ध्वमेव कर्त्तव्यानि न किञ्चिदपि,
 श्रौतसाधानादूर्ध्वगित्यनेन प्रकारेणाधानस्य कर्त्तव्यत्वनिरा-
 करणेनाग्न्यर्थत्वमर्थात् साधितं भवति। तद्यदि कर्त्तव्यं
 स्यात् प्रति कर्म क्रियेत, तत्र कस्यचित् परस्तादपि स्यात्,
 यस्य परस्तादाधानं स्यात् तस्याग्न्याधेयप्रभृतित्वं विह-
 न्येत। आधानस्याग्न्यर्थत्वे च नायं दोषः। अतो बल-
 वचनेनाधानस्याग्न्यर्थत्वं साधितं भवति। तस्मादनाहि-
 तान्नेः क्षामवत्यादयो न भवन्ति, अवकीर्णना पश्चाद्य-
 र्थज्ञाधानं न कर्त्तव्यं साधितं भवति न परस्तात्' इतिः
 'अग्न्याधेयम्' १, ३, ६, सू० प्रथमप्राप्तसाधानमुच्यते।
 विशिष्टकाले विशिष्टदेशे विशिष्टपुरेषु विशिष्टैर्मन्त्रैर्गार्ह-
 पत्याद्यम्नुत्पत्त्यर्थं यदङ्गाराणां निधानं तदग्न्याधेयमु-
 च्यते। अग्नीनामाधेयमग्न्याधेयं, तत्कर्त्तव्यमित्यर्थः
 ६ इतिः। कस्मिन् काल इत्याह। 'कत्तिकासु रोहिण्यां
 ऋगशिरसि फल्गुनीषु विशाखयोरुत्तरयोः प्रोष्ठपदयोः'
 १० सू०। एतेषां कस्मिंश्चित् ११। वसन्ते पर्वणि ब्राह्मण

आदधीत' १२। श्रीश्रवर्षाशरत्सु च त्रियर्वश्योपक्रुष्टाः १३।
 यस्मिन् कस्मिंश्चिदतावादधीत' १४। सूत्राणि एषां
 नारायणीया इतिः 'फल्गुनीष्विति पूर्वे उत्तरे च
 ऋह्येते, अविशेषाद्बलवचनाच्च। प्रोष्ठपदास्तुत्तरे एव।
 अतः सप्त एतानि नक्षत्राणि, तेषामेकस्मिन्नक्षत्रे-
 ऽग्न्याधेयं कर्त्तव्यमित्यर्थः १०। एतेषां कस्मिं-
 श्चित् पर्वणि। एवमेतत्सूत्रमर्थतो द्रष्टव्यम्। उत्तरञ्च
 सूत्रं 'वसन्ते पर्वणि ब्राह्मण आदधीत' इति। एवं
 कृते सर्वमनुगुणं भवति एतेषां नक्षत्राणां कस्मिंश्चिन्नक्षत्रे-
 पर्वणि वाग्न्याधेयं कर्त्तव्यमिति सूत्रं पर्वनक्षत्रसमुच्चय-
 मग्न्याधेयस्य कालत्वेन विदधाति। पूर्वसूत्रान्तु केवलं
 नक्षत्राणामेवाधानसम्बन्धं विदधाति। अतो द्वौ पक्षौ
 स्तः। समुच्चयसूत्रं प्रथमः कल्पः। तदसम्बन्धे केवलं
 नक्षत्रमेवेति विनिवेशो युक्तः। इदं कल्पद्वयं सोमाधान-
 वर्जितेषु सर्वेष्वेवाधानेषु भवति ११। इदमपि सूत्रमर्थतो एवं
 भवति। अनेन वसन्ते ब्राह्मणगुणकसाधानं विधीयते १२।
 वैश्वस्तकर्मोपजीवी उपक्रुष्ट इत्युच्यते। अस्मिन् सूत्रे
 त्रीण्याधानानि विधीयन्ते। श्रीश्रे चतियगुणकं, वर्षासु
 वैश्वगुणकं, शरदि उपक्रुष्टगुणकञ्च। एते वसन्तादयः
 शब्दा ऋतुवाचकाः। ऋतवो नाम षट्। वसन्तश्रीश्रवर्षा
 शरद्वसन्तशिशिराः। ते च चैत्रमासमारभ्य द्वौ द्वौ मासा-
 दतवः। वसन्तादयो मासाश्चैत्रादय एव १३। आदधीतेति
 स्थिते पुनरादधीतेतिवचनं आपत्कालोऽयमाधानविधिरिति
 दर्शयति। अत्रापि सुसूक्तैः सर्वेष्वृत्तुषु आधानं क-
 र्त्तव्यं 'नैवानाहितान्निर्नि येतेति'। इदञ्चापरसाधानं, पू-
 र्वोक्तानि चत्वारि, तेषु सर्वेषु पर्वनक्षत्रविधय उपसंह-
 र्तव्याः, न पर्वन्तुस्वातन्त्र्येणाधानस्य कालविधयो भवेयुः।
 अत एव सूत्रकारः पर्वनक्षत्रविधीनाऽऽहृत्विधिभिः स-
 ब्यङ्गानामेवाधानकालताप्रदर्शनार्थमेवैतेषां कस्मिंश्चिद्वसन्त
 इति पर्वनक्षत्रसमुच्चयविधिपरे सूत्रे उत्तरसूत्राय पत्रि-
 तव्यम् ऋतुशब्दं व्यतिष्यज्य पठितवान्। पर्वनक्षत्रविध्यो-
 र्ऋत्विध्युपसंहारे न्यायविरोधश्च नास्ति, तत्रैव तयोरन्त-
 र्भावदर्शनादिति १४। 'अत्रत्याच्छमीगर्भादरणी आहरेदन-
 वेक्षमाथः १६। यो अश्वस्यः शमीगर्भ आहरोह त्वेचसा। तं
 त्वाहरामि ब्रह्मणा यज्ञियैः केतुभिः सहेति, पूर्णाहृत्य-
 न्तमग्न्याधेयम् १७। शस्या गर्भः शमीगर्भः। शमीगर्भाद-
 श्वत्यादरण्याहरणं कुर्यात्। तज्जाधानार्थम्, आहरणे कृते
 अश्वयुष्या अरण्याहरणे क्रियमाणे तेन सह यजमानो-